

De opname (5)

Straks, op een onbekend ogenblik, zal de stem van de aartsengel gehoord worden en bazuin geschal zal klinken. De doden die in Christus zijn zullen eerst opstaan. Daarna zullen wij, de levenden, samen met hen opgenomen worden in de wolken. We schreven al een aantal keer over deze geweldige toekomst, met Paulus mogen we het een zalige hoop noemen. We worden immers in de sfeer van God gebracht, het Vaderhuis. We geloven ook dat de Bijbel helder leert dat deze 'opname' plaatsvindt voor de Grote Verdrukking. We gaven al enkele argumenten daarvoor, er is meer.

Het Vaderhuis of Jeruzalem

De Here Jezus zal, wanneer het Vaderhuis in gereedheid is gebracht en Zijn Vader Hem de opdracht geeft, ons van de aarde naar dat toekomstige Vaderhuis brengen. We spreken van de opname van de gemeente. In Johannes 14:1-3 staan deze dingen wel heel erg duidelijk. Dit is één van de toekomstige gebeurtenissen. Op andere plaatsen lezen we dat de Here Jezus naar de aarde zal komen, "op die dag zullen Zijn voeten staan op de Olijfberg, die voor Jeruzalem ligt, ten oosten ervan" (Zacharia 14:4). De Heer zelf zegt ons in Mattheüs 25:31 "Wanneer de Zoon des mensen komen zal in Zijn heerlijkheid en al de heilige engelen met Hem, dan zal Hij zitten op de troon van Zijn heerlijkheid". Tenslotte kunnen we wijzen naar Openbaring 19:11 e.v. Uitvoerig wordt hier beschreven dat de Here Jezus vanuit de hemel de aarde bevrijdt en dat gaat gepaard met heel veel oordeel en leed voor de ongelovige mensen. Dan zal er ook een rechtszitting zijn die we beschreven vinden in Openbaring 20:4. Deze rechtszitting moeten we niet verwarren met het laatste oordeel. Dat laatste oordeel wordt beschreven in Openbaring 20:11 e.v. en zal plaatsvinden na de lange periode van rust en vrede, die duizend jaar lang zal duren.

We zien twee totaal verschillende gebeurtenissen. De eerste is de opname van de gemeente, de tweede is de wederkomst van de Here Jezus naar de aarde. De eerste is inleiding tot de bruiloft van het Lam, de vreugde voor de gemeente in het Vaderhuis. De andere brengt het oordeel over de antichrist en de valse profeet die in de poel van vuur worden geworpen, terwijl de satan duizend jaar wordt gebonden in de afgrond, die zelfs verzegeld wordt. Alle opstandige volken en mensen worden geoordeeld. Dit zijn twee zeer verschillende gebeurtenissen, het is me altijd nog een raadsel dat die twee zaken zo dikwijls tot één moment worden samengesmolten, dat kan alleen door de teksten heel grof in elkaar te wrikken en andere teksten luidruchtig van hun boodschap los te weken. Gevolg is dat gelovigen niet zelden een verwrongen idee van de toekomst hebben en meer oog (angst) voor het dreigende oordeel, dan dat zij getroost worden door de zalige hoop dat we bij Christus gebracht zullen worden.

Wat is uw toekomst verwachting? Angst voor het oordeel of hoop op een plaats in het Vaderhuis? Wanneer de gemeente opgenomen zal zijn en het bruiloftsfeest mag vieren, zal op aarde de Grote Verdrukking plaatsvinden en de heerschappij van de antichrist dodelijk zijn. Daarna zullen we met Christus verschijnen in heerlijkheid (Colossenzen 3:4), dan zullen we met Christus mogen regeren (Openbaring 20:6). In een toekomstig nummer zullen we ook schrijven over de Parousie en de Epifanie, aan de hand van die beide woorden zullen we tot hetzelfde onderscheid komen tussen opname en wederkomst en de eenheid in de Bijbel ook op dit punt zien.

We zullen dus voor de Grote Verdrukking, zoals we eerder schreven bewaard blijven. De toorn van het Lam is niet voor ons. Voor ons is de vreugde van Zijn liefde, wanneer op aarde de verschrikking van de antichrist woedt, mag de gemeente het bruiloftsfeest vieren. Daarmee hebben we oorzaak en doel van onze verwijdering van de aarde aangegeven. Onze zalige hoop.

Andere inzichten

Vanaf het prilste begin van de gemeente was het geloof in de komst van de Here Jezus en de voleinding van de wereld de centrale hoop voor Gods kinderen. Nog voor de Heilige Geest werd uitgestort werd de discipelen meegedeeld dat Jezus Christus op dezelfde wijze zou terugkeren, zoals zij Hem ten hemel zagen opvaren (Handelingen 1:11). In alle belijdenisgeschriften wordt naar deze toekomst verwezen. Een belijdenisgeschrift is echter een vaak tijdgebonden en puntige samenvatting van een heilsfeit. Over de heilsfeiten is doorgaans veel meer te zeggen dan in kort werd samengevat. Over veel zaken waarover in de belijdenisgeschriften gesproken wordt wordt ondanks die geschriften soms toch zeer verschillend gedacht. Zo ook over de opname en de wederkomst van onze Here Jezus. In de loop der tijden hebben zich dus ook verschillende varianten ontwikkeld en zijn er verschillende inzichten gekomen voor wat betreft het moment van de Opname in relatie tot de Grote Verdrukking. Wij geloven, zoals we beschreven hebben, dat de Opname voor de Grote Verdrukking zal plaats vinden. Met een Engelse term wordt dit pre-tribulation genoemd, vóór de rampspoed. We spreken niet van rampspoed maar van Grote Verdrukking. Andere inzichten luiden de mid-tribulation, dus in het midden van de Grote Verdrukking. Vervolgens de post-tribulation, na de Grote Verdrukking en meer recent ook de partial-rapture, dus een gedeeltelijke opname. De minder toegewijde christenen moeten volgens dit laatste uitgangspunt in tegenstelling tot de meer toegewijde gelovigen wel door de Grote Verdrukking. Het ligt niet in de bedoeling deze inzichten hier verder te bespreken of aan te geven waarom we die gedachten niet delen. We geloven in de kracht van het Bijbelsgetuigenis. De Bijbels spreekt voor zich. Wel willen we in een later artikel enige tegenwerpingen tegen onze visie bespreken.

Welke voordelen biedt het feit dat de gemeente voor de Grote Verdrukking wordt opgenomen? Dat zijn er velen, we noemen enkelen:

- 1) Ze is de meest logische verklaring van de Schrift wanneer we deze eenvoudig en letterlijk nemen.
- 2) Ze laat zien waarom er sprake is van twee fasen in de toekomst van de Here Jezus. De eerste fase is voor de gemeente tot vreugde in het Vaderhuis. De andere fase na oordeel van de boze wereld tot oprichting van het Vrederijk (Duizendjarig koninkrijk of millennium).
- 3) Ze doet recht aan het verschil tussen de gemeente en Israël en rekt zo af met de onheilige vervangingstheologie. De gemeente heeft een hemelse toekomst, Israël een aardse.
- 4) Alleen de opname voor de Grote Verdrukking doet recht aan het begrip 'zalige hoop'.
- 5) Eveneens doet ze als enige recht aan de belofte 'bewaard te worden voor de komende toorn'.

Waarom schrijven we toch zo graag en nadrukkelijk over deze dingen? Daar is maar één reden voor, de toekomst die er zijn zal door Jezus Christus is een heerlijke. Ze is de enige troost die in een donkere wereld mensen werkelijk kan oprichten. Alleen deze boodschap geeft ons een alles overstijgend perspectief. Ze is als het verlangen van de bruid naar de bruidegom en zo ervaren we dat ook echt en kunnen schrijven: Maranatha, de Here zal zeker komen.